25 2011

PETERSEN®

ET MAGASIN OM TEGL OG ANSVARLIG ARKITEKTUR

Foto: Paul Kozlowsky

GAMLE DYDER

Få virksomheder har en historie, der går flere hundrede år tilbage, og endnu færre har succes med at vende tilbage til de oprindelige produkter og produktionsmetoder.

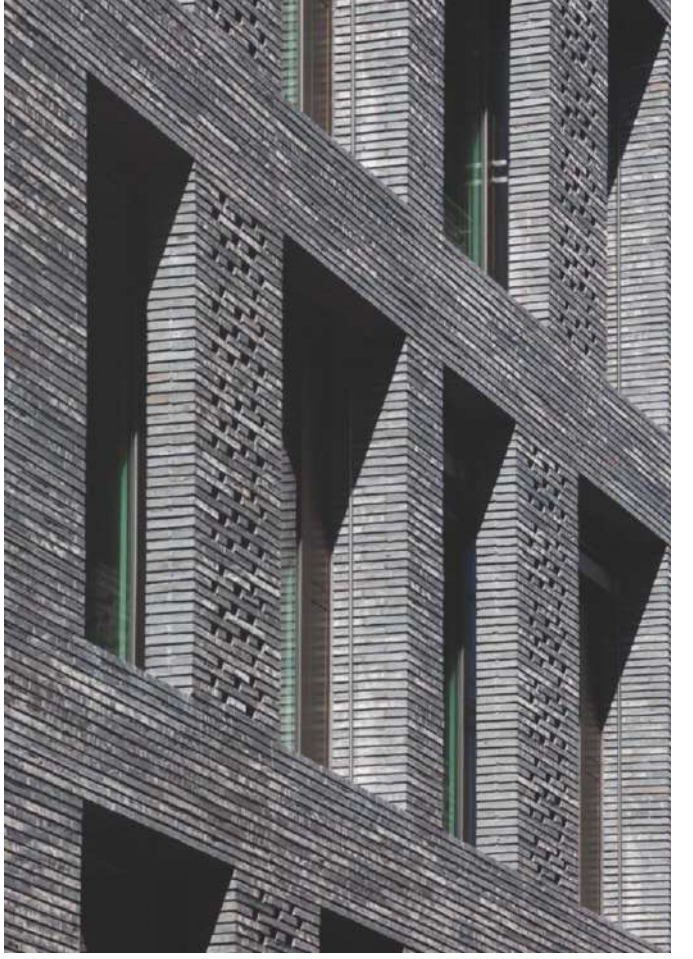
Petersen Tegls næringsbrev fra 1791 blev udstedt af Kong Christian den 7. til Peter Andresen – den første teglbrænder i familien. Det 6,5 km² store Nybøl Nor i Sønderjylland gav dengang – som nu – ideelle betingelser for teglværksindustri. Med 70 teglværker var koncentrationen sidst i 1800-tallet Nordeuropas største.

En række negative faktorer tyndede senere grundigt ud i antallet af teglværker, og i begyndelsen af 1970erne var der blot en håndfuld værker tilbage, som alle satsede på storproduktion af ensartede sten.

I 1970 overtog Christian A. Petersen som 7. generation ledelsen af Petersen Tegl. Han besluttede at gå mod strømmen. Med en baggrund som ingeniør i grovkeramik udviklede han nye maskiner til teglværket (Han havde også lært at svejse og bruge en drejebænk). Maskinerne kunne eftergøre den måde, man tidligere havde fremstillet håndstrøgne sten på. Og senere begyndte han tillige at lave sten ved håndkraft.

Christian A. Petersen forstod, at kvalitet og specialisering er nøgleord, og at sten bør fremstilles med – og for – den enkelte kunde. Denne strategi har ført teglværket sikkert gennem udskillelsesløbet, og Petersen Tegl er fortsat på kortet – ikke blot i Sønderjylland – men også globalt.

RIBA · CPD PROVIDERS NETWORK · RIBA

Murværkets sort-grå farvespil og horisontale linjer giver associationer til fintvævet klæde i bedste kvalitet.

VÆVET MED KOLUMBA

RAIFFEISENBANKEN I ST. GALLEN HAR OPFØRT EN NY, MARKANT KONTORBYGNING, HVOR KOLUMBA TILFØRER FACADEN DEN STOFLIGHED, ARKITEKTERNE ØNSKEDE.

AF IDA PRÆSTEGAARD, ARKITEKT

Det var væsentligt for K&L Architekten, at den nye kontorbygning relaterer sig til kvarterets historie. Bleicheli-kvarteret i St. Gallen husede indtil det 19. århundrede en blomstrende linnedindustri, der var kendt langt ud over landets grænser for sine tekstiler af højeste kvalitet. Arkitekterne valgte Kolumba™ som facadesten, fordi stenen med sin stoflighed og sit aflange format kunne skabe den tætvævede struktur, de ønskede. I facaden mod Gartenstrasse giver den uensartede, men rytmiske fordeling af vinduesåbninger huset sit levende udtryk, der på samme tid kamuflerer den regelmæssige placering af arbejdspladser i kontorerne.

På bygningens øst- og sydsider er murværket yderligere bearbejdet, så det giver associationer til klædeindustrien. I facadens murpiller er der skabt et hulmønster, der giver en spændende lyseffekt efter mørkets frembrud, når der er lys i de bagvedliggende kontorer. Samtidig fungerer hulmønsteret i muren som solskærm.

Foruden 110 arbejdspladser fordelt på fem etager indeholder bygningen en række faciliteter for medarbejderne. Den øverste etage er indrettet med lounges og møderum, og fra tagterrasser kan man nyde udsigten til den gamle bydel. I husets nedre etager er der fitnesscenter og parkeringsanlæg. Trappehusene i bygningens gavle er udformet som fremspringende kasser i anodiseret aluminium og glas, der fungerer som gadelys, når mørket falder på. Kontorsektionerne er teknisk indrettet, så nye rumbehov er enkle at imødekomme. Huset er miljømæssigt avanceret og er opført i henhold til den schweiziske minenergie-standard.

Vuggestuen i de to nederste etager henvender sig til både medarbejdere og byens borgere. Målsætningen her var at skabe optimalt stimulerende rammer. Med sin utraditionelle indretning udfordrer den børnenes opdagelseslyst med en variation af åbne og lukkede områder, forskellige niveauer og nicher.

For et par år siden udskrev Raiffeisenbank en konkurrence, der skulle give forslag til at bringe liv ind i St. Gallens erhvervscentrum, der dengang var menneskетomt, når folk om eftermiddagen havde forladt kontorerne. Kunstneren Pipilotti Rist og arkitekten Carlos Martinez vandt konkurrencen med

Det røde tæppe i Bleicheli-kvarterets »Stadtlounge«, er nu forlænget hen foran Raiffeisenbankens bygning, hvor det skaber udendørs rammer for husets vuggestue.

Indvielsen af det nye kontorhus betød samtidig, at det røde bytæppe på cirka 4000m² er blevet færdiggjort.

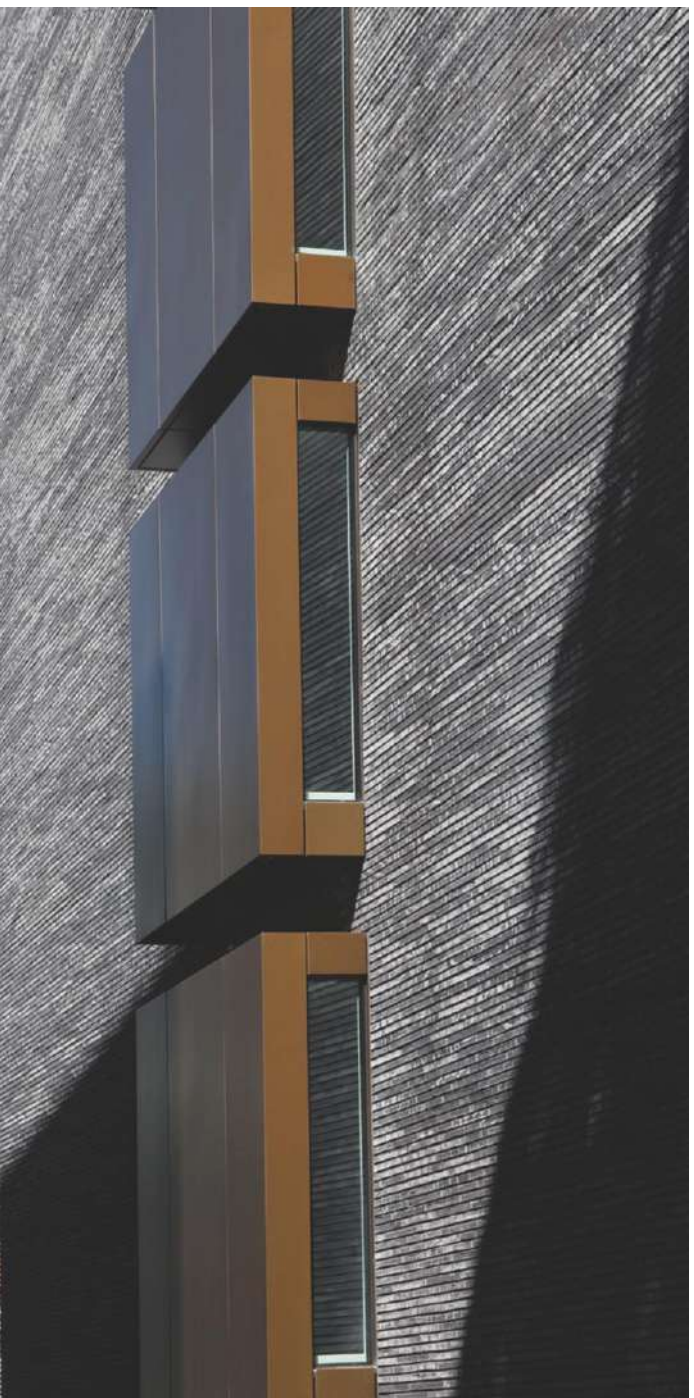

I syd- og østfacadernes murpiller er der skabt et hulmønster, der giver en spændende reliefvirkning både om dagen med naturligt lys og om aftenen, når det elektriske lys strømmer ud gennem hullerne.

Kontorbygning til Raiffeisen Banks hovedsæde, St. Gallen
Bygherre: Raiffeisen Schweiz, St. Gallen
Arkitekt: K&L Architekten AG, St. Gallen
Landskabsarkitekt: Carlos Martinez Architekten AG, Widnau und Pipilotti Rist, Zürich
Ingeniør: Grünenfelder + Lorenz AG, St. Gallen
Facader: Ingenieurbüro Dr. Brauer GmbH, Dormagen
Entreprenør: Priora Generalunternehmung AG, St. Gallen
Sten: K56
Fotos: Paul Kozlowsky

ideen om at brede et rødt gummibaseret tæppe – »Stadtlounge« – ud i Bleicheli-kvarteret og skabe nye, utraditionelle opholdssteder. Projektet blev ført ud i livet, og det nye, udendørs rum er særdeles populært blandt byens borgere og turister. Da bygningen stod færdig, kunne det røde tæppe fortsættes hen til huset, hvor det danner udendørsareal for børnene i vuggestuen. Ved hjælp af tilsyneladende vilkårlige folder i tæppet er der skabt en spændende legeplads med gemmesteder og siddemuligheder, og tæppet danner afskærmning mod de trafikerede gader.

Det nye, elegante kontorhus danner punktum for Raiffeisens byggeaktiviteter i det schweiziske hovedsæde og betyder samtidig at St. Gallens berømte »Stadtlounge« er blevet fuldendt.

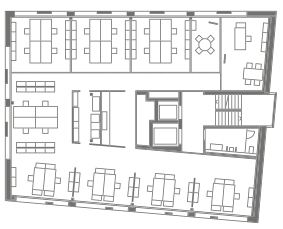

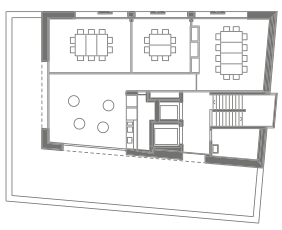
Stenlængden på 528 mm er et velegnet format, når der skal mures hulmønster i murværk.

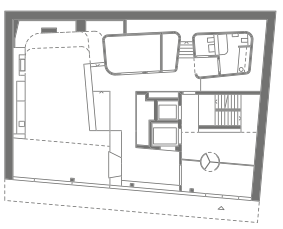
Murpillerne med hulmønster giver en spændende lyseffekt også inde i kontorerne, hvor de tillige fungerer som solafskærmning.

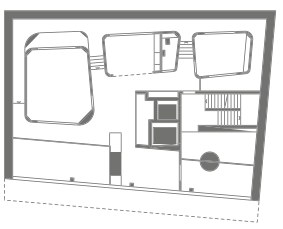
Generel kontoretage

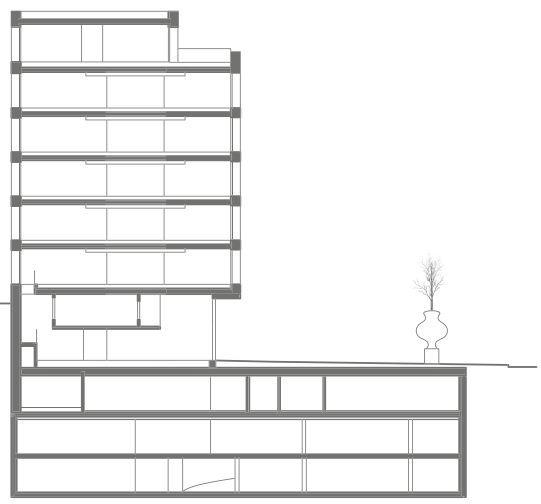
Øverste etage med terrasse

Stueplan

Indskudt etage/mezzanin

Snit

KOLUMBA SOM KERNE

DEN STORE, MUREDE SKORSTEN ER DET ARKITEKTONISKE OMDREJNINGSPUNKT I FRITIDSHUSET VED HALD STRAND. INDE FUNGERER MURKERNEN SOM HUSETS MEST MARKANTE MØBEL.

AF IDA PRÆSTEGAARD, ARKITEKT

De første år boede familien på fem i en 10 m² stor skurvogn, der i dag fungerer som anneks.

Naturgrunden leverede de 150 fyrrestammer, der er brugt i byggeriet.

De første fem somre boede Jesper og Lene Brask med deres tre sønner i en 10m² stor skurvogn på grunden, der blev købt som kulmination på mange års ihærdig søgen efter de helt rigtige rammer for et fritidshus. Årene i skurvognen brugte Jesper Brask til at indleve sig i stemningen på grunden, der er del af et skovområde og ligger 30 m fra stejle skråninger ned til Kattegat.

Så langt et tilløb til projekteringen af en byggeopgave er en sjælden luksus og uden tvivl blandt faktorerne til det vellykkede resultat. Harmonien mellem bygning og grund er åbenbar. Man fornemmer omgående husets indre og ydre logik i plan, konstruktion og detaljer. Arkitekturen er ekspressiv med dramatiske træk. Samtidig er huset uprætentiøst, intet er parade, og alle dispositioner er velbegrundede inklusive materialevalg.

Også byggeperioden var langvarig og håndværkerarbejdet kompromisløst. Mureren var i særklasse, og tømrerarbejdet blev udført af en usædvanlig dygtig finsk tømrer, som arbejdede på huset i to år. Han startede med at lave sin egen enorme hammer af træ, som han brugte til at hamre dyvler i træet med. Der er ikke anvendt én eneste skrue i tømmerkonstruktionen.

Få og præcise ønsker betingede udformningen: »Vi ville være ude, når vi var inde. Køkken og opholdsareal skulle være ét, og livet skulle foregå rundt om ildstedet,« fortæller Jesper Brask. Hovedhuset på 90m² er disponeret med én stor stue med en stor, højloftet hems, der var mulig med 5 m til kip. Fra stuen er der adgang til to soveværelser og bad. Annekset på 35m² er indrettet med arbejdsværelse og grovkøkken. De to huse bindes sammen af et stort trædæk i lærk.

Huset er vokset op af grunden – helt bogstaveligt – idet 150 fyrretræer, hvoraf de fleste var omkring 70 år gamle, blev fældet og brugt i byggeriet, blandt andet til væggene i massivt tømmer på 150x200 mm. Taget er konstrueret i stål, som muliggør tagfladens smalle dimensioner og et udhæng på 3,80 m – der skaber et ekstra rum udendørs. Hovedhuset står lyst, annekset er beklædt med 6 tommer mørke brædder for at skabe kontrast til ferskheden. Gulvet er fyrretræsplanker, og taget er beklædt med tagpap. For at kunne arbejde med størst mulige glasflader valgte Jesper Brask at adskille stål- og trækonstruktion, således at tømmeret kan arbejde uafhængigt af glaspartierne. Mod nord og vest består facaden af glas fra gulv til kip, og glasdørene kan skydes helt til side, så forskellen på inde og ude ophæves.

Det arkitektoniske omdrejningspunkt – og forankringen til grunden – er den store skorstenskerne. Ude indeholder kernen pejs. Inde, hvor den er husets mest markante møbel, bærer den køkkenbordplade og rummer pejs og masseovn.

Huset er raffineret tænkt, men udført i få og rå materialer – alle i høj kvalitet. Jesper Brask var ikke i tvivl, da han havde set Kolumba™ i et arkitekturmagasin: »Jeg ønskede mig en sten i samme format og stofflighed og besøgte derfor teglværket, som netop havde udviklet en ny udgave af Kolumba til Skuespilhuset sammen med Lundgaard og Tranberg. På det tidspunkt fandtes Kolumba i to udgaver, men jeg ønskede mig udtrykket fra en sten i Petersens murstensortiment. Teglværket var straks med på ideen og udviklede en ny Kolumba-version i gult, engelsk ler, som formes og stryges i hånden med hvid lerslam, inden den tørres og brændes. Resultatet er et lyst farvespil og en helt særlig transparens, som står smukt til det lyse, ubehandlede fyrretræ.

Dertil kommer, at de horisontale linjer i murværket – med en sten, der blot måler cirka 40 mm i højden – genfindes i væggenes vandrette tømmerkonstruktion.«

Sommerhus ved Hald Strand, Kattegat
Arkitekt: Jesper Brask
Bygherre: Familien Brask
Murer: Verner Juul Nielsen, Hundested
Tømrer: Matti Javanainen, Finland
Sten: K71
Fotos: Anders Sune Berg

Den store tagkonstruktion i stål er friholdt fra husets trækonstruktion, og tømmeret kan derfor arbejde uafhængigt af glaspartierne. Den store glasdør mod terrassen kan skydes helt til side, så forskellen på inde og ude ophæves.

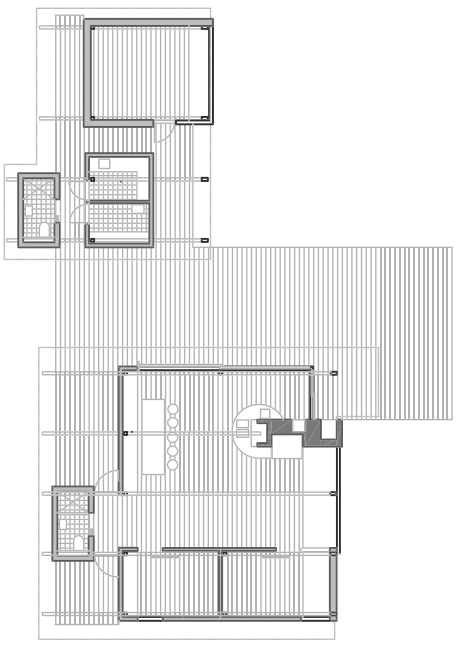
Jesper Brask gik ikke på kompromis med opførelsen af familiens sommerhus og fandt de bedste håndværkere til at bygge huset.

Familien Brask havde en Poul Kjærholm PK 24 chaiselong – produceret af E. Kold Christensen i 1965 – stående på pulterkammeret. Den blev solgt på auktion og finansierede investeringen i Kolumba™ til husets murede kerne.

Det 5 m høje, nordvendte glasparti giver masser af lys til huset. Ude giver det store skarptfoldede tag med et udhæng på 3,80 m skygge for solen.

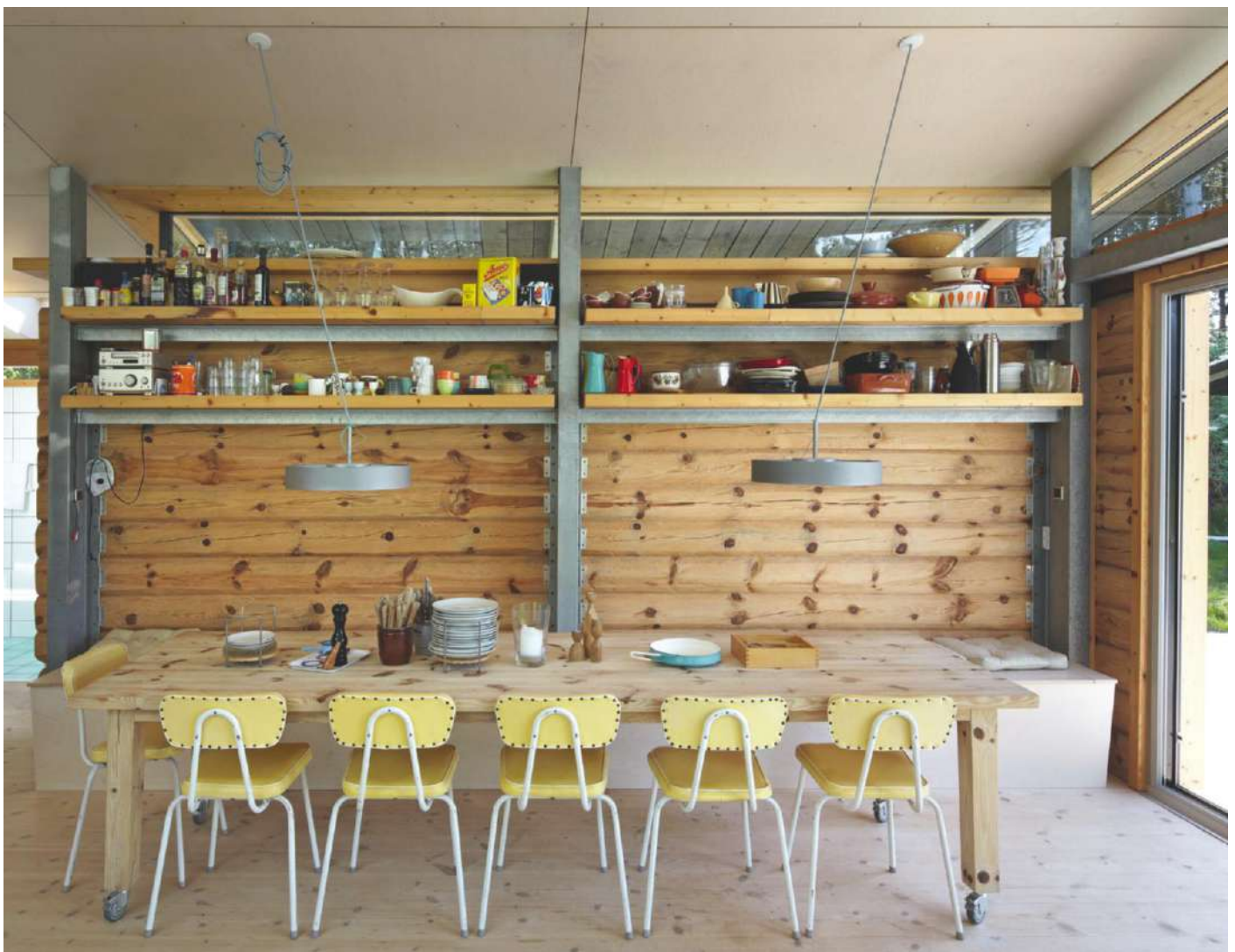
Den store, murede kerne er husets midtpunkt og rummer masseovn, konventionel ovn og pejs.

Plan

Murkernen bærer den store betonplade, som er husets køkkenbord.

Næsten alt inventar er indbygget i husets konstruktion – eksempelvis slagbænk og hylder til service og andet køkkengrej. Det store spisebord er bygget af fyrrestammer fældet på grunden.

Som en kreativ detalje er de to nederste trin af stigen til hemsen udformet som en siddeplads.

TO MENIGHEDSHUSE I KIEL

BLÅDÆMPET FÆLLESNÆVNER

ZASTROW+ZASTROW ER ARKITEKTER BAG TO BYGGERIER, DER MED BRUG AF SAMME MURSTEN RELATERER SIG SMUKT TIL HELT FORSKELLIGE OMGIVELSER.

Foran det nye menighedshus er der skabt en plads, som henvender sig til både by og kirke.

Opgaven var at opføre nye menighedshuse til henholdsvis Ansgar Kirke og Paulus Kirke i Kiel. Menighederne til de to kirker – som ligger med et par kilometers afstand – blev for et år siden sammenlagt, men der er fortsat brug for to selvstændige menighedshuse. Udfordringen for Zastrow+Zastrow, der vandt opgaven i en indbudt konkurrence, var, at de to bygninger – foruden at indpasse sig lokalt – skulle have et fælles arkitektonisk udtryk.

moderne funktion. Det var ikke til overvejelse at imitere arkitektoniske elementer fra de to rødstenskirker.«

Resultatet er to moderne, smukke og forskellige huse. Fællesskabet mellem dem opstår i kraft af et kubistisk formsprog og en række detaljer. Eksempelvis er enkelte vinduer kantet med beton, som er karakteristisk for huse i Tessiner Alperne. Vinduer i begge huse er fremstillet af Belmadur, som er fyrretræ, produceret

Det tidligere menighedshus, som blev fjernet, var sammenbygget med kirken i flere etagers højde. Zastrow Arkitekters nye bygning er visuelt friholdt og udelukkende forbundet til kirken med en glasbygning i én etage.

Ansgar Kirke, fra begyndelsen af 1900-tallet, ligger i et tæt bebygget område i centrum af Kiel. Paulus Kirken fra 1870erne ligger i en stor have som del af et villaområde i udkanten af byen. De to byggeopgaver måtte derfor anskues helt forskelligt. Peter Zastrow siger om de grundlæggende overvejelser: »Både bygherren og vi så fusionen af de to menigheder som en chance for fornyelse. Arkitekturen skulle være selvbevidst og afspejle husenes i lag, hvor det yderste lag er behandlet, så det opnår vandresistens som teak. Valg af mursten er dog den mest iøjnefaldende fællesnævner: »Bygherren lagde vægt på, at murstenene har rødder i Norden, og hos Petersen Tegl fandt vi, hvad vi søgte. Vi valgte en blådæmpet mursten med et farvespil i sort og grå, som giver de nye huse en selvstændig karakter, som står i flot kontrast til det røde murværk i kirkerne,« fortæller Marie Zastrow.

ANSGAR KIRKES MENIGHEDSHUS

Det eksisterende menighedshus blev revet ned, og den nye bygning kunne derfor udformes på ny i relation til omgivelserne. Menighedshuset, der er friholdt fra kirken med en lille glasbygning, er placeret parallelt med kirken, men trukket tilbage, så der dannes en lille plads mod den befærdede Holtenauerstrasse. Bygningen, der er på tre etager, indeholder mødesal, daginstitution, et mødested for unge, kontorer og bolig for kirketjeneren. Bygningen er udformet i terrasser, således at børnehaven øverst i huset har fået et stort udendørs areal, og indgangspartiet har fået en overdækning. Mod øst er der indrettet en fin have til glæde for de mange forskellige grupper af mennesker, der kommer i huset.

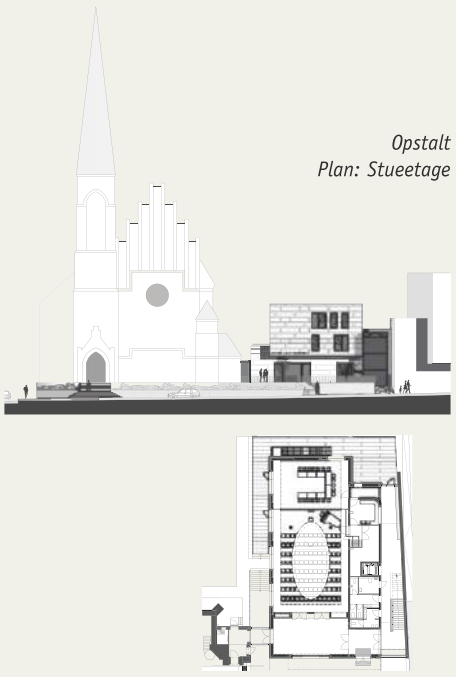
Murværket er ført indendørs og danner vægge i ankomst- og trapperum.

Mod syd er huset udformet som en enetages længe med store glasdøre til haven. Taget danner tagterrasse for menighedshusets børnehave.

Opstalt
Plan: Stueetage

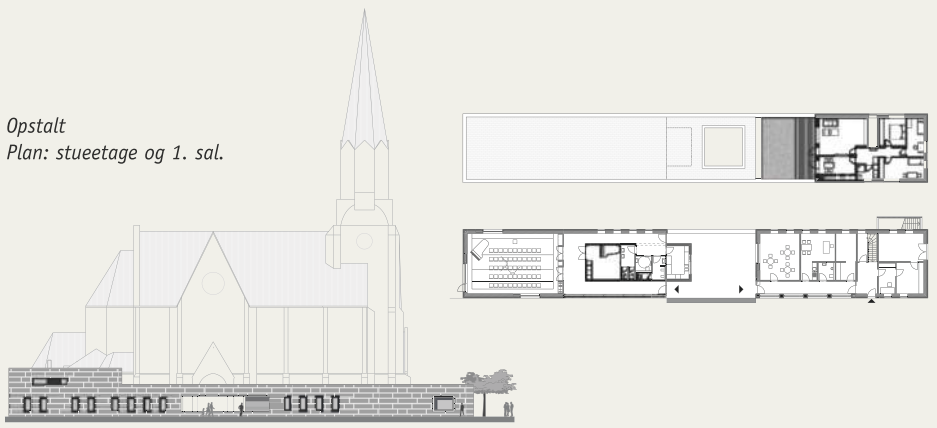

Man ankommer til Paulus Kirkes menighedshus via en atriumgård midt i bygningen.
Den store, horisontale åbning i atriets fjerneste mur indrammer buske og træer som et widescreen billede.

PAULUS KIRKES MENIGHEDSHUS

Ideen var at udforme det nye menighedshus, så det danner et rektangulært, lavt volumen, der kunne skabe kontrast til den opadstræbende kirkebygning. Ved at holde den nye bygning lav fremhæves kirken som centrum i det lille parkanlæg, og fra omgivelserne er der uhindret indblik til kirken. Menighedshuset – som strækker sig i hele kirkens længde – danner afgrænsning af grunden mod nord. Huset er organiseret med en gård midt i bygningen, som er delvist overdækket. Den læfyldte gård bruges som opholdsareal med udsigt til kirken, og herfra er der adgang til huset. Til venstre i gården ledes man ind til køkken og fællessal – der overvejende bruges til mindre koncerter og som øverum for kirkens kor. Til højre ledes man ind til kontorer. Øverst i huset er der indrettet bolig med terrasse til kirketjeneren.

Opstalt
Plan: stueetage og 1. sal.

Menighedshuset er udformet som en lang, fritliggende længe placeret parallelt med kirken.

Med sin enkle, kubistisk arkitektur og sit sort-grå murværk danner den nye bygning en markant kontrast til den 150 år gamle kirke.

Menighedshuse til Ansgar- og Paulus Kirke, Kiel
Bygherre: Evangelisch-Lutherische Kirchengemeinde Heiligengeist, Kiel
Arkitekt: Zastrow+Zastrow, Kiel
Landskabsarkitekt: Brien.Wessels.Werning, Lübeck
Entreprenør: AZ-Bau GmbH, André Zorn
Mursten: D91
Fotos: Anders Sune Berg

Døre og vinduesrammer er fremstillet i træmaterialet Belmadur i rødbrun lasur, der matcher kirkens røde mur.

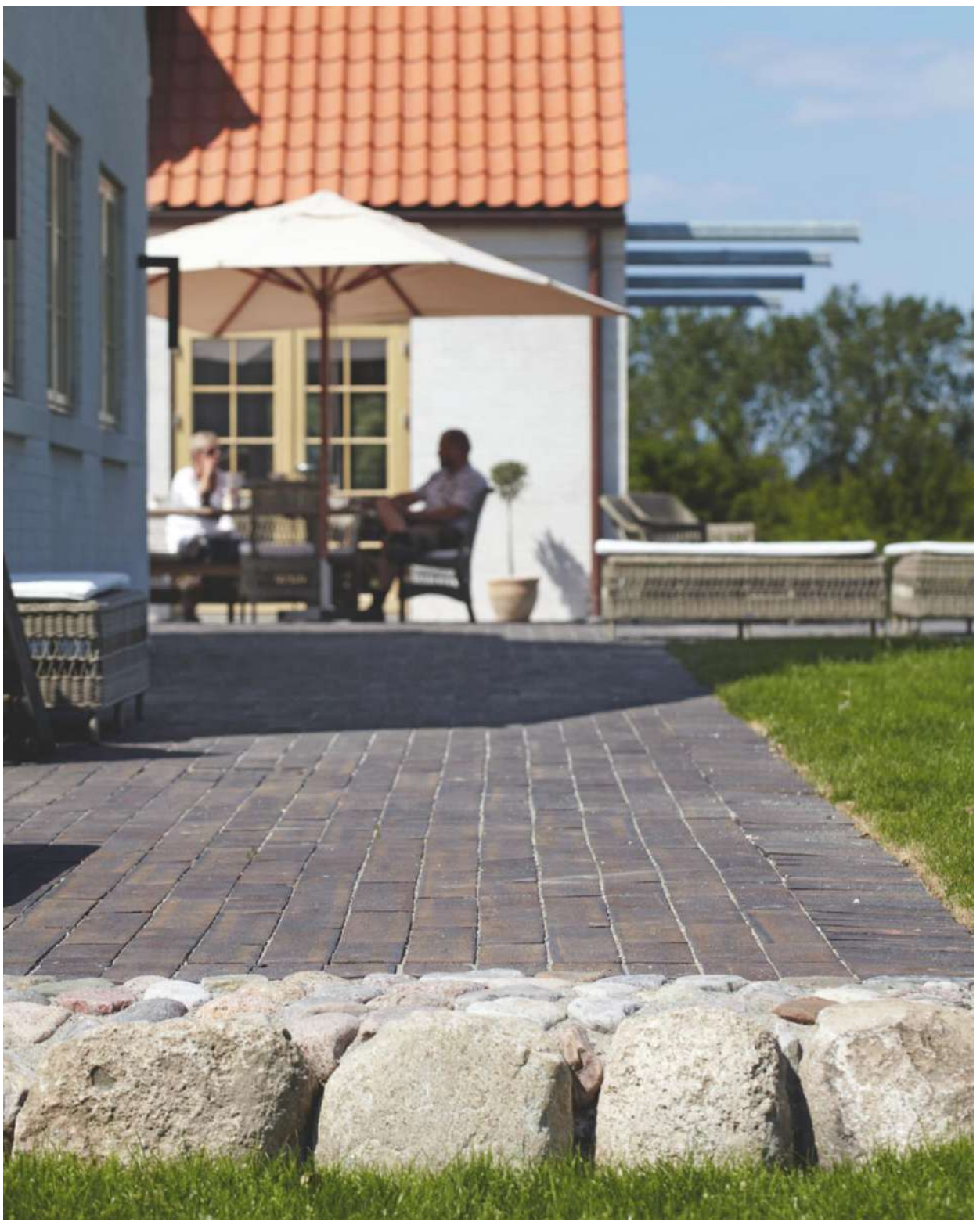

Den store udskæring i atriets betonloft leverer en dramatisk indramning af Paulus Kirkes tårn og spir. Husets køkken er indrettet i en fritstående boks beklædt med candisk rød cedertræ.

I den østlige del er huset udformet i to etager, som på 1. sal indeholder kirketjenerens lejlighed.

I hele sin udstrækning er Vejrø 2,6 km lang, op til 700 meter bred og på i alt 155 ha, hvoraf de 100 ha drives som økologisk landbrug. Øen ejes af Saxo banks stifter, Kim Fournais.

I gården og på terrassen rundt om huset – der er kantet med strandsten og granit – er der lagt Kolumba™ med et sort-rødt farvespil. Den håndlavede klinke binder udearealet sammen til en smuk helhed.

ARKITEKTUR OG NATUR I HARMONI

PÅ VEJRØ I SMÅLANDSHAVET ER KODEORDET BALANCE, OG NATUR OG ØKOLOGISK LANDBRUG GÅR OP I EN HØJERE ENHED. RESTAURANTEN SKIPPERLY ER GENNEMFØRT INDRETTET MED NATURLIGE MATERIALER, INKLUSIVE HÅNDLAVEDE KLINKER INDE OG UDE.

AF IDA PRÆSTEGAARD, ARKITEKT

Vejrø er et lille paradis i det danske ørige. Herligheden henvender sig dog især til sejlere – øen er uden offentlig transport – som har mulighed for at indlogere sig i øens fire huse, hvis de ikke overnatter i båden i havnen.

Til servicering af sejlerne og andre besøgende er der opført et nyt hus – Skipperly – med en gårdbutik, konferencerum, restaurant med økologisk menu og en vinkælder, hvor gæsterne selv går ned og udsøger sig vinen til måltidet.

Det var et myndighedskrav at huset blev opført på eksisterende fundamenter, og man fandt det rigtigt at give huset et traditionelt udtryk, som harmonerer med øens øvrige arkitektur. Der er ikke gået på kompromis med håndværk og materialer – alt er udført i den ypperste kvalitet med smukke, naturlige materialer, som med tiden vil ældes med ynde.

»Det var vigtigt for mig, at alt blev muret – både inde og ude – og overfladebehandlet med hvid puds. Bygherren var enig og ønskede desuden, at al synligt træ skulle være eg. To søjler i restauranten er derfor afbarkede egestammer med grene, placeret på store natursten,« fortæller husets arkitekt Peter Fournais.

Klinker til gulve og terrænbelægning blev udvalgt efter nøje gennemgang af bygherre, Vejrøs ledelse og arkitekten. »I restauranten er den helt lyse Kolumba™ lagt i et mønster med opdeling i felter, som understreger husets opbygning. Klinken går igen i mellembygningen, i gårdbutikken og i vinkælderen. På den store terrasse er der ligeledes brugt Kolumba, men i en mørkere udgave med et rødbrunt farvespil, som er lagt i et helt enkelt forbandt for at understrege forskellen mellem inde og ude.«

Fra den lille lystbådehavn går stien op til øens hovedhus, Skipperly, som rummer restaurant, gårdbutik og konferencerum.

Med sine hvidpudsede mure og 47° røde tegltag er det trelængede hus i harmoni med øens øvrige huse.

Fra hus og terrasse er der udsigt til hav og strandenge, hvor den oprindelige flora – som på resten af øen – er ved at blive reetableret.

Kvalitet og balance er nøgleord for alle Vejrøs aktiviteter og er centrale for dyreopdrættet. Køer, grise og høns går frit på store marker, æder økologisk og er levende eksempler på fænomenet dyrevelfærd.

Kolumba™ klinken indendøre kom til verden, da en kunde for et par år siden bad om en klinke, der havde farve som caffè latte. Klinkerne – der går igen i mellembygningen, gårdbutik og i vinkælder – er lagt i et forbandt, der understreger husets opbygning.

Et helt unikt element i huset er de store, åbne, murede pejse: »Et krav fra bygherren, som sætter stor pris på den åbne ild som samlende hyggepunkt,« fortæller Peter Fournais. »Det var afgørende at få ordentlig sagkyndig hjælp til udformning af pejsene, og vi fik masseovnseksperten Lars Helbro fra Drejø til at forestå konstruktionen med korrekte skorstensmål i forhold til de krævede store åbninger. Lars Helbro kom, medbringende et parti af sin yndlingsmursten – en rødlig, flammet, kulbrændt sten fra Petersen. Han boede på øen i nogle måneder og formede og murede pejse og ovne op på stedet. Uden tegninger, men baseret på hans føling med rum og stemming i huset. Resultatet er vidt forskellige, blødt formede ovne og pejse, der optræder som unikke og nærmest personlige skulpturer i rummene.«

Skipperly på Vejrø
Bygherre: Kim Fournais
Arkitekt: Peter Fournais
Ingeniør: Teytaud Rådgivende Ingenører A/S
Arkitekt for masseovne og pejse: Lars Helbro
Klinker, inde: K21 Kolumba™ caffè latte – 528x108x37 mm
Klinker, ude: K57 Kolumba™ sort/brun – 528x108x37 mm
Fotos: Anders Sune Berg

Trappen til første sal er udført med trin i egetræ. På de hvidpudsede vanger genfindes klinkerne fra gulvet.

Husets masseovne og pejse er skabt af ovnsætter Lars Helbro, som foretrækker mursten fra Petersen Tegl til sit arbejde.

I Skipperlys gårdbutik kan man købe frisk frugt og grønt samt diverse andre økologiske produkter fremstillet på Vejrø.

Højer Kirke stammer fra omkring år 1100 og er opført i granitkvadre, munkesten og tuf.

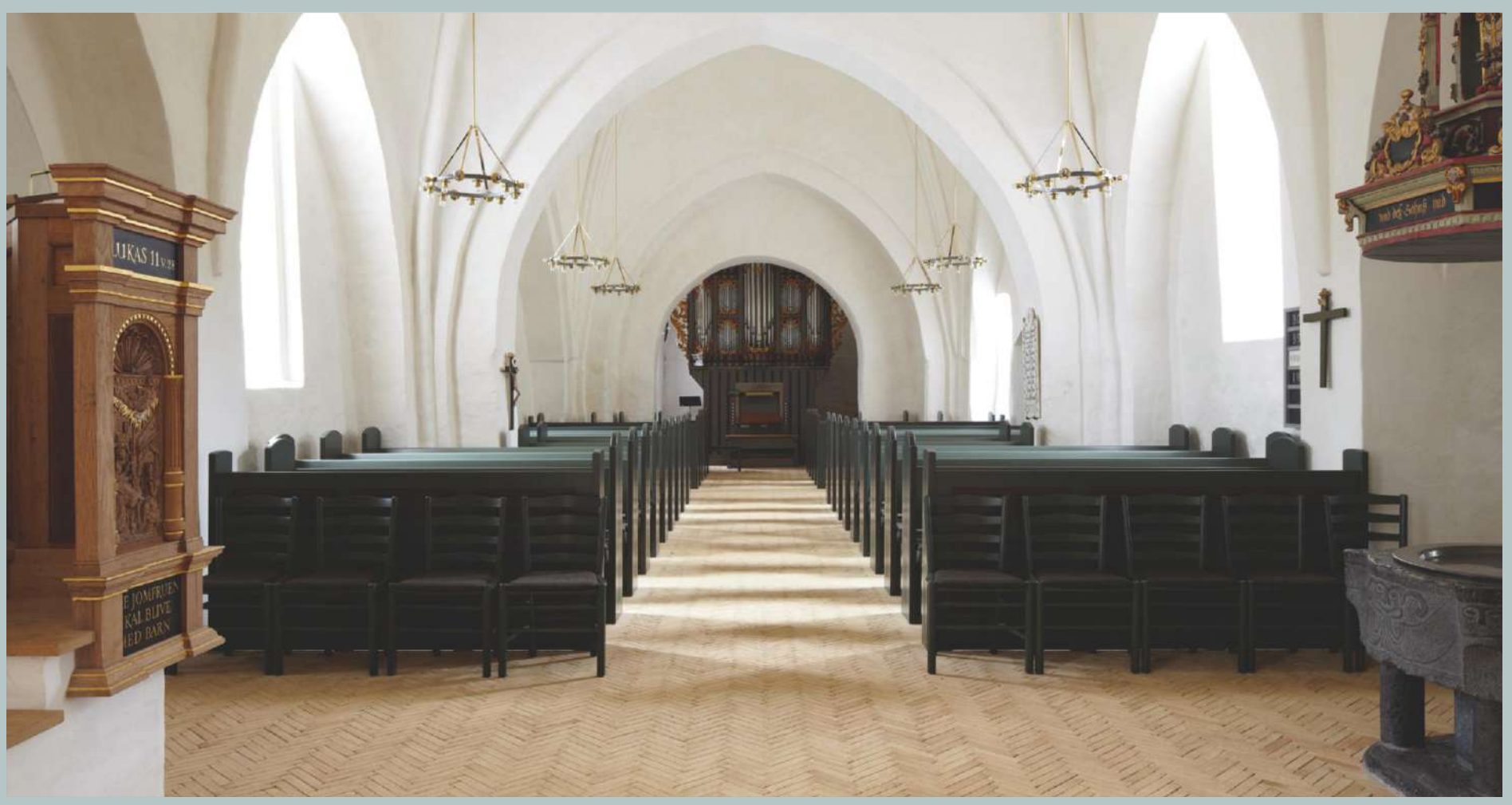

Døbefonten i sort kalksten er romansk fra omkring år 1250 og importeret fra Namurområdet i Belgien.

Den gule petring af dansk ler er lagt i sildebensmønster på hele kirkegulvet.

Den gule gulvtegl står smukt til kirkens petroleumsfarvede bænke.

Den ny belægning danner en samlende ramme om alt inventar i kirken. Trinnet mellem kor og skib er markeret med et rulleskifte.

NÅR GULVET BERIGER ET RUM

HØJER KIRKERUM ER MED MOGENS SVENNING SOM ARKITEKT BLEVET TILFØRT STØRRE HARMONI OG MERE KARAKTER.

Når gamle kirker skal restaureres, er der oftest ønske om at bibeholde og genbruge mest muligt af inventaret. Højer Kirke er oprindeligt en romansk kirke fra 1100-tallet, men har siden undergået store forandringer – både hvad angår bygning og inventar. Kirkens arkitekt, Mogens Svenning, vurderede at det eksisterende, nedslidte gulv ikke længere var et aktiv for rummet og burde udskiftes.

En ny belægning ville skabe en rolig bundflade i kirkerummet og blive en samlende ramme og baggrund for kirkens spændende historiske inventar – inklusive det rigt udsmykkede 1700-tals orgel.

Til opgaven blev der valgt en gul gulvtegl fra Petersen Klinker i målene 22,5x4,5x4,5 cm.

Gulvteglen er blødstrøgen og strøget med skind inden tørring og brænding. Behandlingen giver stenen en passende ru overflade og god stoflighed. Der er anvendt dansk ler til stenen, som har en anelse grønstik. Farven er derfor kølig gul, som står meget smukt til de hvidpudsede vægge og det petroleumsfarvede træværk i rummet.

De gamle gulve i kirker har stor betydning som dokumentation af kirkens bygningshistorie og bør bevares så vidt muligt. I Højer Kirke er det nye gulv lagt på et lag af kalkmørtel oven på det eksisterende gulv. I de fleste kirker er det oprindelige gulv lagt i sand eller svagt afbundet mørtel og derfor ustabilt. Det betyder, at fugen knækker, hvis stenene bevæger sig, og det kan være vanskeligt at reparere fugerne, uden at det ses. Gulvteglen i Højer Kirke har en meget præcis form, og den kunne derfor lægges med knasfuge, hvorved problemet er undgået.

Menigheden i Højer Kirke er meget tilfreds med det nye gulv, som blot bliver smukkere med tiden.

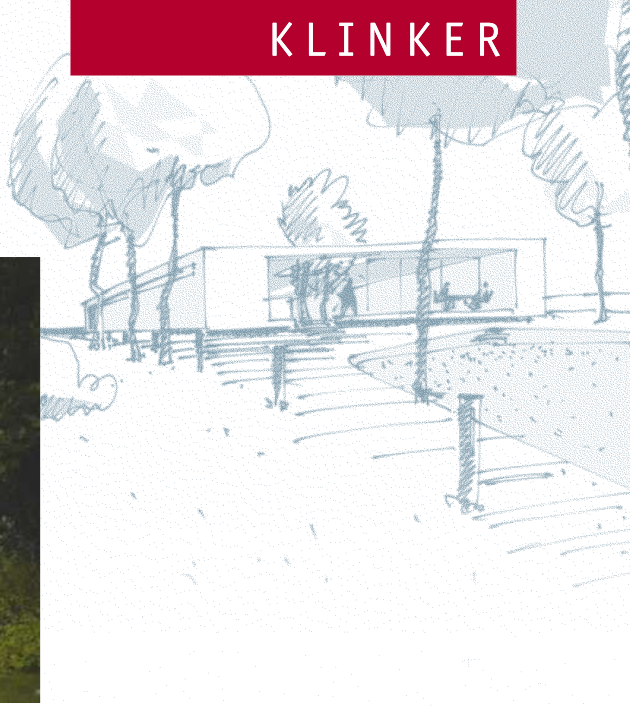
Højer Kirke
Arkitekter; Dirch & Svenning, Horsens
Fotos: Anders Sune Berg

Havens stier markerer sig med klinkebelægning kantet med portugisisk granit.

Fra flere opholdssteder på husets vestside er der udsigt gennem huset til Øresund.

Fra det klinkebelagte ankomstareal ledes man op til huset, som mod vest er placeret på et træbelagt plateau.

De blødtstrøgne klinker løber rundt om huset på begge sider og danner mod øst en smal terrasse.

VELLYKKET KONTRAST

STOFLIGHEDEN I DE VANDSTRØGNE KLINKER DANNER FINT MODSPIL TIL HUSETS STRAMME LINJER

Udsigten over Øresund er formidabel, men den nydes i skygge det meste af dagen. Dét er problematikken for husejerne på den danske side af Øresund – som Henning Larsen Architects satte sig for at løse, da de fik opgaven at tegne en villa ved vandet i Vedbæk. Løsningen blev at udforme huset delvist transparent og etablere en terrasse på vestsiden af huset, så beboerne kan opholde sig i sol og læ og samtidigt nyde udsigten over sundet.

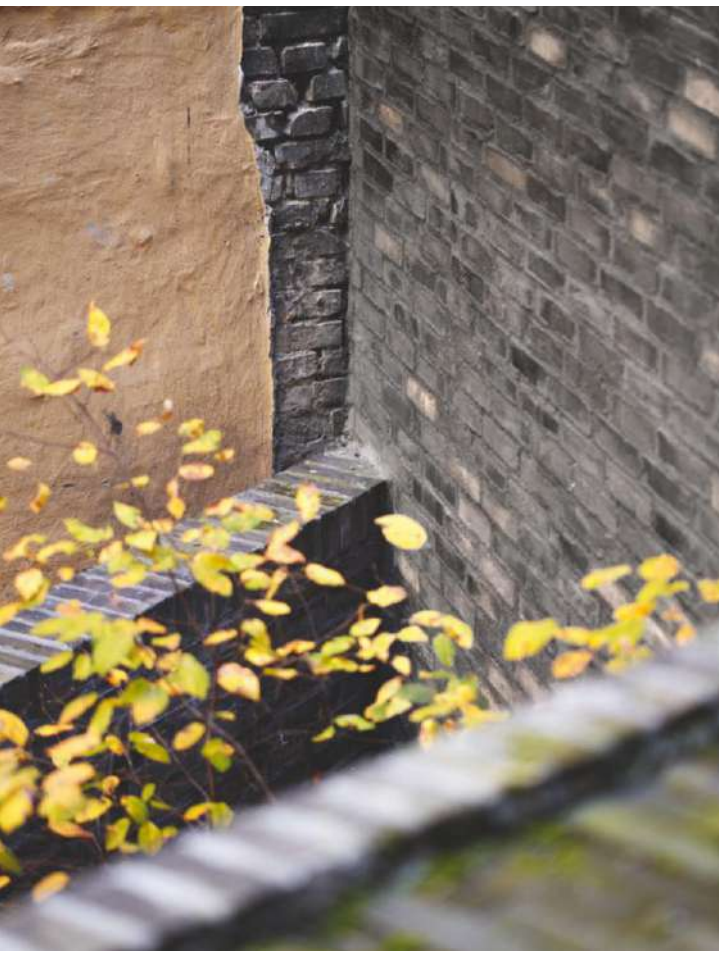
Terrænet stiger markant fra Strandvejen mod huset og falder igen mod vandet. Huset er placeret øverst på skrænten, som det graver sig ind i. Matriklen har et særpræget terrænforløb med en kløft, som skærer sig ind i skrænten mod Øresund. Arkitekternes andet hovedgreb var at betone kløften ved at flytte den ind i huset og med en trappe genskabe åbningen mod havet.

Landskabsarkitekt Jørgen Larsen, som var ansvarlig for haveprojektet, valgte ligeledes at understrege og betone det eksisterende terræn. Med en enkel planløsning og ved at anvende én gennemgående klinke i både stiforløb og terrasser, er der skabt en harmonisk helhed.

Fra parkeringsarealet med perlegrus fører en sti af klinker, kantet med granit, op til huset. Stiens diagonale forløb betyder, at man ledes smukt gennem haven. På hver sin side ledes man af henholdsvis en rampe og en trappe rundt om huset. Mod øst føres man på trædesten af granit ned ad bakken til stranden. Træer og beplantning skærmer mod indkik udefra, men er placeret så de lange flotte kik over grund og til hav er ugenerede. Den vandstrøgne, hårdtbrændte klinke er fremstillet i engelsk ler. Med sin stoflighed og farvespil i sorte og røde toner skaber den en smuk kontrast til husets stramme linjer og præcise facader i hvidpudset mur og glas.

Villa i Vedbæk
Bygherre: Privat
Arkitekt: Henning Larsen Architects
Landskabsarkitekt: Jørgen Larsen
Belægningsklinke: B141B sort/rød, 240x120x50 mm
Fotos: Anders Sune Berg

Om- og tilbygningen til Danish Silver er udført af tegnestuen Ladner Meier, der har kontor i både København og Zürich.

Danish Silver er eksperter i sølv fra blandt andre Georg Jensen.

SØLV, MARMOR OG TEGL

EN RÆKKE FORHÅNDENVÆRENDE BEGRÆNSNINGER ER VENDT TIL MULIGHEDER, OG EN BAGGÅRD I KØBENHAVN ER FORVANDLET TIL ET SKULPTURELT RUM.

PETER THULE KRISTENSEN
LEKTOR, PH.D., ARKITEKT MAA

Murværket i den nye tilbygning har samme stoflighed som gårdens brandmure, der er opført for flere hundrede år siden.

Betragter man taglandskabet i Københavns indre by, falder tætheden i øjnene. Smalle huse kliner sig op ad hinanden med tagrygge i varierende højde og snævre baggårde med krinkelkroge, der aldrig ser dagens lys. På grund af et forbud mod at bygge uden for byens volde var København i 1800-tallet en af Europas mest fortættede byer, og i dag støder man fortsat mange steder på gammeldags baggårde med skaktlignende proportioner og høje, vinduesløse brandmure i grålige teglsten. Med til historien hører, at husene typisk var pudsede mod gaden, men havde billige og upudsede teglstensmure mod gården.

Dette gælder også på Bredgade 12, hvor arkitekterne Ladner Meier har renoveret et smalt byhus og den tilhørende baggård, som er blevet forsynet med et nyt baghus. Det interessante i den forbindelse er, at arkitekterne ikke har forsøgt at skjule den snævre ramme og den ved første øjekast skumle baggårdsverden i grå teglsten. Tværtimod har de gjort en dyd af begge dele og understreget de eksisterende forhold på en måde, hvor ombygningen i sidste ende kommer til at fremstå som et sammensat stykke arkitektur med overraskende mange facetter. En ellers sur baggård er blevet forvandlet til et skulpturelt rum, og den grå teglsten er blevet til en næsten ædel indfatning for det antikke Georg Jensen sølvtøj, der forhandles i stueetagen af husets ejer.

FRA GADE TIL GÅRD

Sølvbutikken markerer sig mod Bredgade i form af et stort udstillingsvindue, der er indfældet i en slags niche i facaden. Butiksdøren er i modsætning til tidligere placeret på siden af butikken, således at vinduet får lov til at gå om hjørnet og dermed står uanfægtet. En blank, sort bemaling af facaden i stueetagen, et trappetrin i mørk italiensk marmor, der fortsætter i butikkens gulvbelægning, og forkromede lister omkring vinduet er afstemt til sølvtøjets gråtoner og forlener indgangssituationen med et eksklusivt præg.

Selve butikslokalet er usædvanlig smalt pga. en trappeopgang, der fylder den ene tredjedel af det smalle hus. Alligevel virker lokalet ikke presset, fordi de udstillede sølvvarer er samlet i en række indbyggede vitriner langs den ene væg. Det smalle rum er snævret ind ved hjælp af fremspring, ligesom arkitekterne har understreget rummets dybde med en række loftslamper. Man får lyst til at fortsætte gennem butikken og bliver lokket videre af et vindue i bunden af lokalet, der vender ud til lysgården. Det er ikke meningen, at man skal opholde sig i den lille lysgård, der har proportioner som et interiør, men beplantning som et eksteriør. Ved at give afkald på at bruge gården som opholdssted bliver den mere interessant, og dens ringe areal og sparsomme dagslys virker ikke som et problem.

Fra bunden af lokalet er der fra den ene side adgang til baghuset, der blandt andet rummer et salgsområde til udvalgte kunder. Baghuset fylder næsten hele baggårdens areal ud – på nær den lille lysgård, som baghuset omkranser på to af siderne. Træk fra baggårdens verden bliver her bearbejdet på en ny måde: Gårdens skævheder, de varierende bygningshøjder og de grå, ubehandlede teglstensmure med sparsomme muråbninger indfanges som motiver og fortættes af det lille baghus, der fremstår som et skarpskårent prisme, muret i en mørkegrå tegl. Husets få vinduesåbninger er alle vendt mod den lille lysgård, der fungerer som kompositionens omdrejningspunkt. Ligesom i butikken er der i baghuset elementer, der ægger den besøgende til at fortsætte bevægelsen, f.eks. en ligeløbstrappe, der er badet i et højtliggende lys, og som fører op til kontoret på 1. sal.

MATERIALITET OG KONTEKST

Et iøjnefaldende træk ved projektet er knyttet til brugen af materialer, der normalt ikke hører sammen, f.eks. sort marmor og grå teglsten. I et konventionelt materialehierarki er grå teglsten, som man kan finde dem i en baggård, ikke forenelig med marmor. Et bindeled mellem de to materialer synes derfor nødvendigt, og netop brugen af en mere eksklusiv, men stadigvæk grå og uregelmæssig teglsten gør baghuset til et slags bindeled mellem baggårdens teglfacader og butiksinteriøret. Der er her tale om en vandstrøgen, blådæmpet mursten, der er brændt på en måde, så de røde sten får et farvespil i mørkegrå/sorte farver. De mange sorte og grå nuancer, herunder husets pudsede facader, der over butikken er malet mørkegrå, harmonerer i det hele taget fint med hinanden og passer godt til det udstillede sølv.

Projektet spiller hermed på konteksten og formår på forunderlig vis at forbinde vidt forskellige elementer som en baggård i København og Georg Jensens sølvsmedearbejde med hinanden. En række forhåndenværende begrænsninger er vendt til muligheder, og en lille arkitektonisk fortætning er opstået som en kommentar til byen og forretningens kostbare indhold.

Danish Silver i Bredgade, København
Bygherre: Danish Silver AS, c/o Gregory Pepin
Arkitekt: Ladner Meier Architekten, København og Zürich
Landskabsarkitekt: Noa Landschaftsarchitektur
Sten: D99
Fotos: Anders Sune Berg

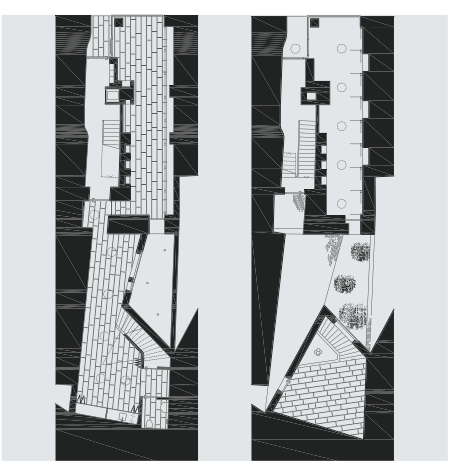
Det nye baghus er øverst indrettet med en lille lounge, hvor gæster og kunder rådgives om sølv. I stueetagen er der køkken og frokoststue. Interiøret er udført med pudsede, hvide flader, som danner kontrast til ydermurenes rå stoflighed. Sort/hvide fotos: Christina Capetillo

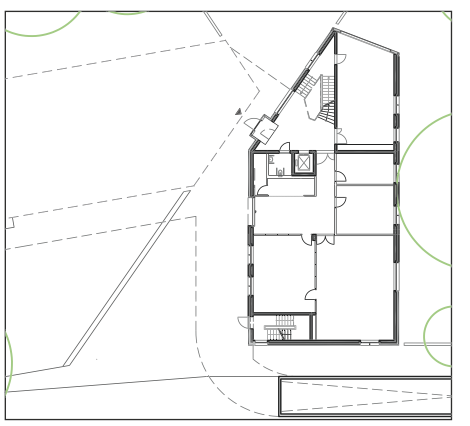
Stueplan
1. sals plan

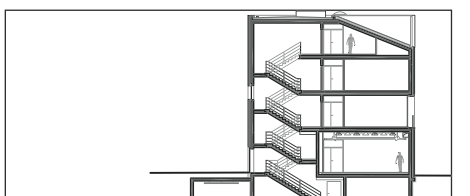

Bygningen er karakteriseret ved sine dybe, kvadratiske vinduesåbninger og den store gavl i glas, som skal give associationer til en monitorskærm.

Plan, den planlagte udvidelse er markeret med en stiplet linje til venstre for bygningen/Nederst: Snit

FUNKTION SOM FACADE-INSPIRATION

NY BYGNING I BERLIN SKABER RAMME OM KREATIVE OG TVÆRFAGLIGE PROJEKTER INDEN FOR MEDIEPRODUKTION.

BHBVT Architekten arbejdede bevidst med at anvende husets funktion som arkitektonisk motiv, da de formgav Medieinnovationszentrum, der danner indgang til området Babelsberg, mediebyen i Brandenburg, Berlin.

Bygningen, der blev indviet i marts i år, er den første etape i projektet, som, når det står færdigt, vil bestå af to næsten identiske huse, som indbyrdes vil blive forbundet af en glasbro. Med sit sluttede volumen og hældende tagformer indpasser den nye bygning sig fint i villaområdet. Men også det færdige anlæg vil skalamæssigt harmonere med omgivelserne.

Den store gavl med »monitor-effekt« er udført i klart glas – med en ramme af sort glas – som understreger den tekniske præcision i motivet. Glaspartiet står i kontrast til skalmuren, som arkitekterne ønskede skulle fremstå hårdtbrændt og håndlavet. Petersen Tegl blev derfor valgt som leverandør af de blådæmpede mursten i Flensborgformat, hvortil der er anvendt en beige-hvid fuge. Arkitekterne ville have en homogen tekstur i murværket og har derfor brugt et vildt forbandt med en relativt bred fuge, henholdsvis 12 og 15 mm, der er plan med muren. Facaden skulle fremstå med et uensartet hulmønster, og for at opnå den ønskede effekt varierer vinduerne i den massive bygning i størrelse og er placeret i facaden med forskellig dybde.

Ved at anvende mursten som beklædning, har arkitekterne opnået det ønskede facadeudtryk. At materialevalget desuden medfører vedvarende lave vedligeholdelsesudgifter er naturligvis en stor økonomisk og miljømæssig fordel.

Medieninnovationszentrum Babelsberg, Berlin
Bygherre: Medienanstalt Berlin-Brandenburg
Arkitekt: BHBVT Architekten, Berlin
Ingeniør: ifb frohloff staffa kühl ecker, Berlin
Entreprenør: Zechbau GmbH Cottbus
Landskabsarkitekt: Bappert & Partner, Berlin
Sten: D91
Fotos: Anders Sune Berg

Med sine hældende tagflader søger den nye bygning at indpasse sig i området med store villaer.

Medieinnovationscentrets udeareal kombinerer græs, sort-grå klinkebelægning og småsten.

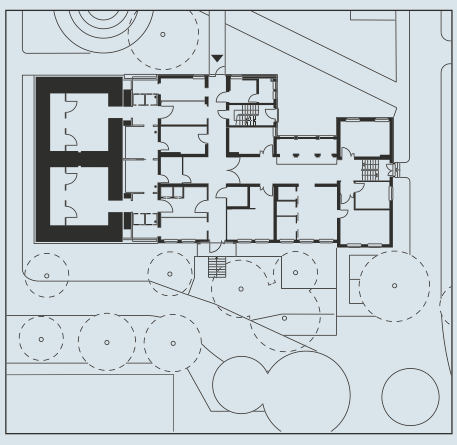

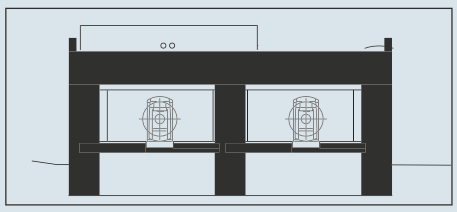

Den vinduesløse, kubiske bygning underordner sig størrelsesmæssigt nabobygningen i rød mur.

Den nye klinik er bundet sammen med de eksisterende hospitalsbygninger af en lavere mellembygning.

Situationsplan. Nederst: snit

EN KUBUS I BLÅDÆMPET MUR

BYGNINGEN ER UDEN VINDUER, OG ARKITEKTERNE ARBEJDEDE DERFOR OVERVEJENDE MED STOFLIGHED OG FARVE, DA FACADEN SKULLE FORMGIVES.

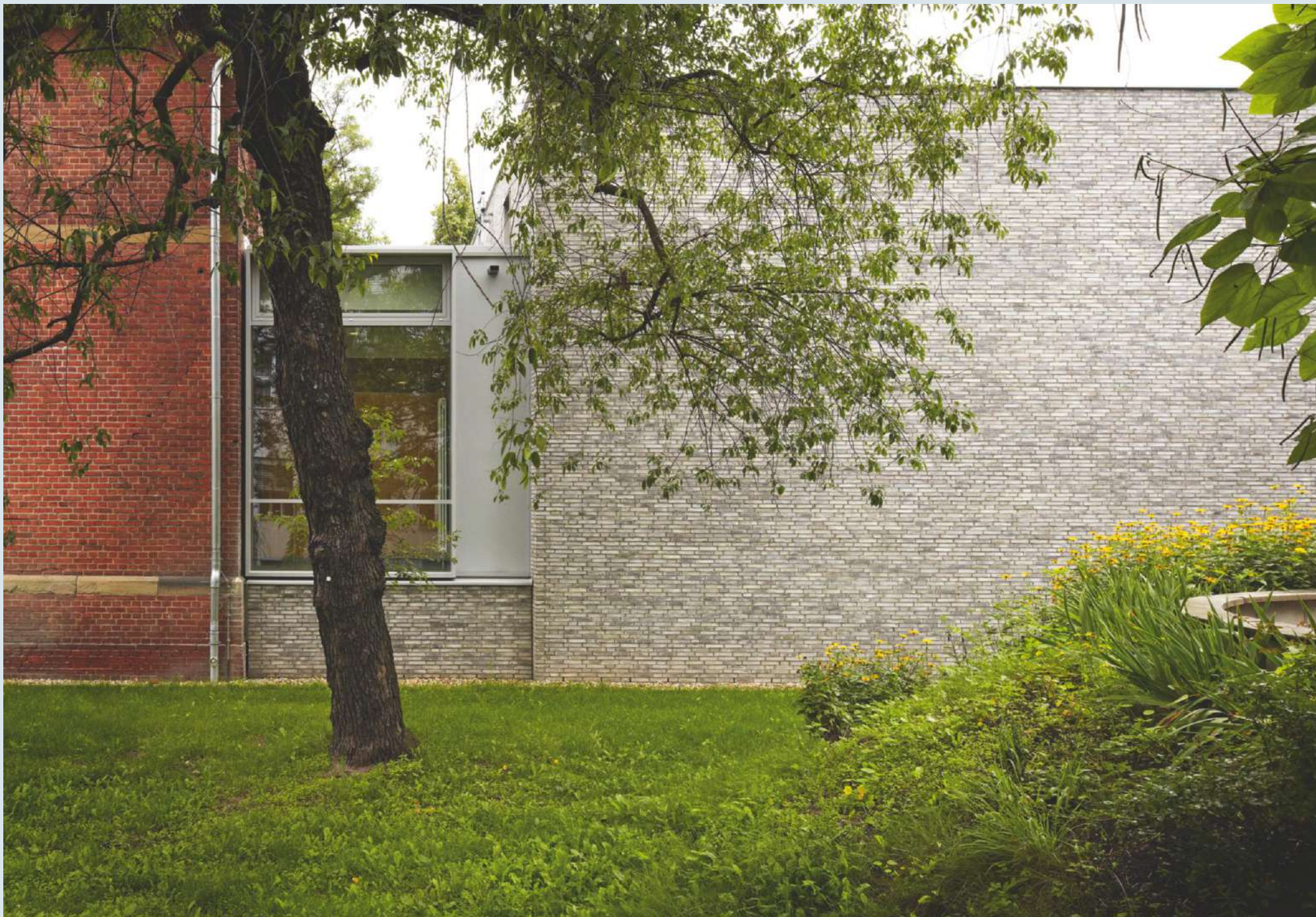
Én beslutning blev truffet tidligt i skitseringsfasen. Da huset ville optræde som en monolit, skulle facadebeklædningen være mur i høj kvalitet. Opgaven, som blev varetaget af Heinle, Wischer und Partners, var at opføre en tilbygning for ambulant stråleterapi som en del af DRK Kliniken Berlin Westend i Berlin.

Den nye behandlingsbygning er føjet sammen med en fredet rødstensbygning fra 1902, der rummer undersøgelses- og behandlingsafsnit. Forbindelsesbygningen mellem den nye og den gamle bygning er indrettet som venteværelse og udført delvist i glas. Det var væsentligt at sørge for et optimalt dagslys for patienter på vej ind til behandling for at gøre opholdet så tåleligt som muligt. Det indre rum i den nye bygning er udført med to meter tykke vægge for at skille de to lineære acceleratorers enorme strålekræfter fra omgivelserne.

Som facadebeklædning valgte Heinle, Wischer und Partners en blådæmpet, kulbrændt mursten med et smukt farvespil i grå og sorte nuancer. Dermed er der skabt en materialemæssig relation til nabobygningen i røde sten. Samtidig markerer den nye bygning sig selvstændigt og tidssvarende på hospitalsområdet.

DRK Strahlentherapie, Berlin
Bygherre: DRK Kliniken Berlin-Westend
Arkitekt: Heinle, Wischer und Partners, Freie Architekten
Sten: D91
Fotos: Anders Sune Berg

Hospitalet Berlin Westend er en del af "DRK Kliniken Mitte", som ialt består af fem hospitaler samt en sygeplejeskole.

HUSET VED FJORDEN

AF CHRIS FLØE SVENNINGSEN, ARKITEKT MAA
KARSTEN JENSEN, ARKITEKT MAA
TEGNESTUEN MEJERIET A/S

Hvor heldig kan man være? Når bygherren fra projektets begyndelse har et ønske om, at huset skal opføres af Kolumba-sten, er linjen ligesom lagt.

Da husets udtryk forelå som skitseprojekt, besøgte bygherren flere gange Petersen Tegl for at se prøvemure med de to-tre farver, der var i spil. Som en af de første handlinger i selve byggeprocessen blev der opført en prøvemur på grunden, så den sidste vurdering kunne finde sted i husets egne, blivende omgivelser.

Nu står huset der – én etage mod indgangssiden, der skyder op af jorden uden synlig sok-

Grunden falder drastisk mod vandet, og bilerne kører derfor fra indkørslen ind i den udkragede garage med store vinduer.

Det enkle hus er bygget af beton, tegl og tombak. Sidstnævnte materiale beklæder den udkragede kasse, der rummer badeværelsets badekar.

Havearkitekturens linjer er formet med samme præcision som husets arkitektur.

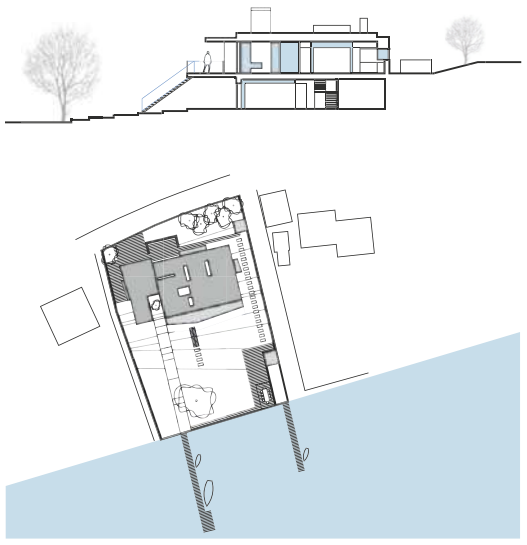

kel, to etager mod fjorden, hvor underetagen er udført i in-situ støbt beton.

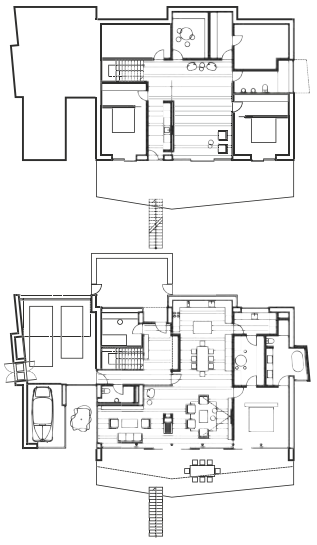
I samspillet mellem de nøje udvalgte materialer fremkommer det elegante hus. Den rå beton og tombak på karnapper, beklædninger og inddækninger skaber en harmonisk helhed sammen med det stramme murværk, hvor det horisontale er understreget ved tilbageliggende lejefuger og studsfuger i plan. Kolumbastenens lange linjer giver huset et roligt udtryk – og så bliver man aldrig træt af at nyde det smukke håndværk.

De horisontale linjer i Kolumba-murværket klæder husets arkitektur med flade volumener, der forskyder sig i længderetningen og griber ind i hinanden.

Villa i Kolding
Bygherre: privat
Arkitekter: Tegnestuen Mejeriet A/S
Ingeniør: Keld Nørgaard
Hovedentreprenør: Ove Larsen A/S
Sten: K91
Klinker: B62 sort – 200x100x52 mm samt 200x100x63 mm
Fotos: Anders Sune Berg

Situationsplan/snit

Stueplan/1. sal

Facaden mod vandet er tilført spænding i kraft af balkonen, som har fået ekstra dybde midt på huset, hvor der er mest færdsel op og ned ad trappen til haven.

Den mørke klinke, der er valgt til alle befæstede arealer i haven, står smukt til den generelle farveholdning inklusive det sortmalede skur mod vandet.

Tolomeo lamper med hvide skærme fra Flos og en sort Wing Chair fra Carl Hansen & Søn. Den sort-hvide farveskala indenfor matcher murværket i lysegråt og sort.

Det gulkalkede hovedhus har dannet ramme om livet for den driftige familie Petersen igennem mange generationer.

Fra haven er der udsigt til noret og til de mange mursten, som er pakket og klar til afsendelse.

PASSIONEN ER TEGL

PÅ TEGLVÆRKET I NYBØLNOR OPLEVER MAN IKKE BLOT HVORDAN MURSTEN KULBRÆNDES, OG HVORDAN DEN BERØMTE KOLUMBA FREMSTILLES I HÅNDEN. MAN BESØGER OGSÅ EN FAMILIE, SOM I MERE END 200 ÅR HAR HAFT HJEM OG ARBEJDSPLADS SAMME STED OG DERMED SAT DERES PRÆG PÅ ET AF DE ALLERSMUKKESTE OMRÅDER I DANMARK.

Garage, smedje, hønsehus og kornloft fra 1927 blev i 1993 ombygget til at rumme teglværkets administration. Dengang arkitektstuderende Annette Petersen forestod projektet. Per Arnoldis skulpturelle huse i cortenstål møblerer haven.

I samme øjeblik man drejer ned af Nybølnorvej, er man klar over, hvad det handler om. Kunstværker i brændt ler, prøvemure og klinkebelægninger i alle nuancer og farvespil leder vejen til Christian A. Petersens hjem og til teglværket. Her er der blevet lavet mursten siden 1791, hvor familiefirmaets grundlægger, Bolsmand Peter Andresen, fik Kong Christian den 7. tilladelse til at opføre et teglbrænderi på stedet. Siden gik teglværket, med kongens underskrift, i arv til de efterfølgende slægter. I dag drives teglværket af Christian A. Petersen sammen med hans døtre, henholdsvis 7. og 8. generation i lige linje. Også børnebørnene er involveret. For et par år siden tog de initiativ til teglværkets produktion af juniorsten, som er lige så velegnede til legetøj som til udsmykning.

Det 6,5 km² store nor var dengang, som nu, ideelt for teglværksindustri. Langs norets kyster var der rige forekomster af istids-ler, og noret havde direkte, sejlbar forbindelse til Flensborg Fjord. Frem til slutningen af 1800-tallet lå teglværkerne side om side. Med omkring 70 teglværker var koncentrationen engang Nordeuropas største. I dag er der seks teglværker tilbage.

Stedets skønhed har mange komponenter. Og overalt fornemmes passionen for det brændte ler. Familien Petersens private huse har den helt særlige udstråling, som bygninger har, når de har været holdt af og er blevet vedligeholdt gennem hundreder af år. Produktionsbygningerne er overvejende opført i blådæmpede sten og et nedtonet materialesprog, som medvirker til anlæggets harmoni. Men det handler ikke bare om arkitektur. Teglværket besøges ofte af kunstnere, som arbejder her i længere perioder – og ofte efterlader eksempler på arbejdet. De forskellige værker dukker frem mange steder på området, hvor de blander sig med bonsaitræer og roser – en anden passion på stedet.

Prøvemure med alle teglværkets teglprodukter er indpasset flere steder på grunden.

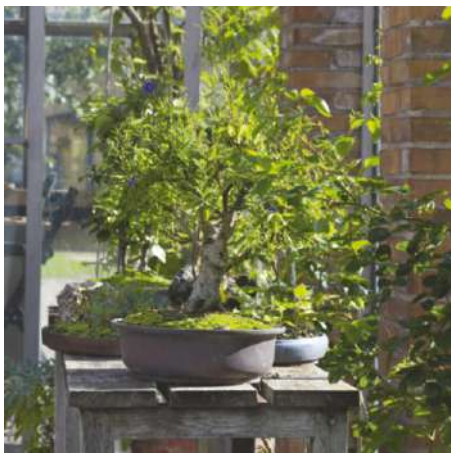
Der er ikke længere udsigt til skibe, der fragter mursten fra teglværket, men noret er lige så smukt som dengang.

Christian A. Petersen har flere passioner, en af dem er bonsaitræer, som han selv finder og kultiverer.

Petersen Klinker tilbyder mange forskellige klinketyper, som kan vurderes ved selvsyn i teglværkshaven.

En lang række kunstnere har gennem tiden sat deres præg på teglværket. En studerende hos den svenske kunstner Ulla Viotti efterlod en fyldig dame i tegl.

Hvis Kolumba-prøvemurene ikke tilfredsstiller kunden, er teglværkets medarbejdere parate til at eksperimentere med farver og stoflighed, til målet er nået.

Petersen Tegl modtager hvert år hundredvis af gæster. Besøget afsluttes som regel med frokost ombord på skibet Emma, som ligger ved teglværket.

Fotos: Anders Sune Berg

Rødler hentes få km fra teglværket.
Blåler hentes få meter fra teglværket.
– Som man har gjort det gennem 220 år.

I et stort ælteanlæg tilsættes leret vand og damp, hvorefter det transporteres videre til maskinerne, der formgiver stenene.

Som første led i bearbejdningen knuses stenene i leret i store valser.

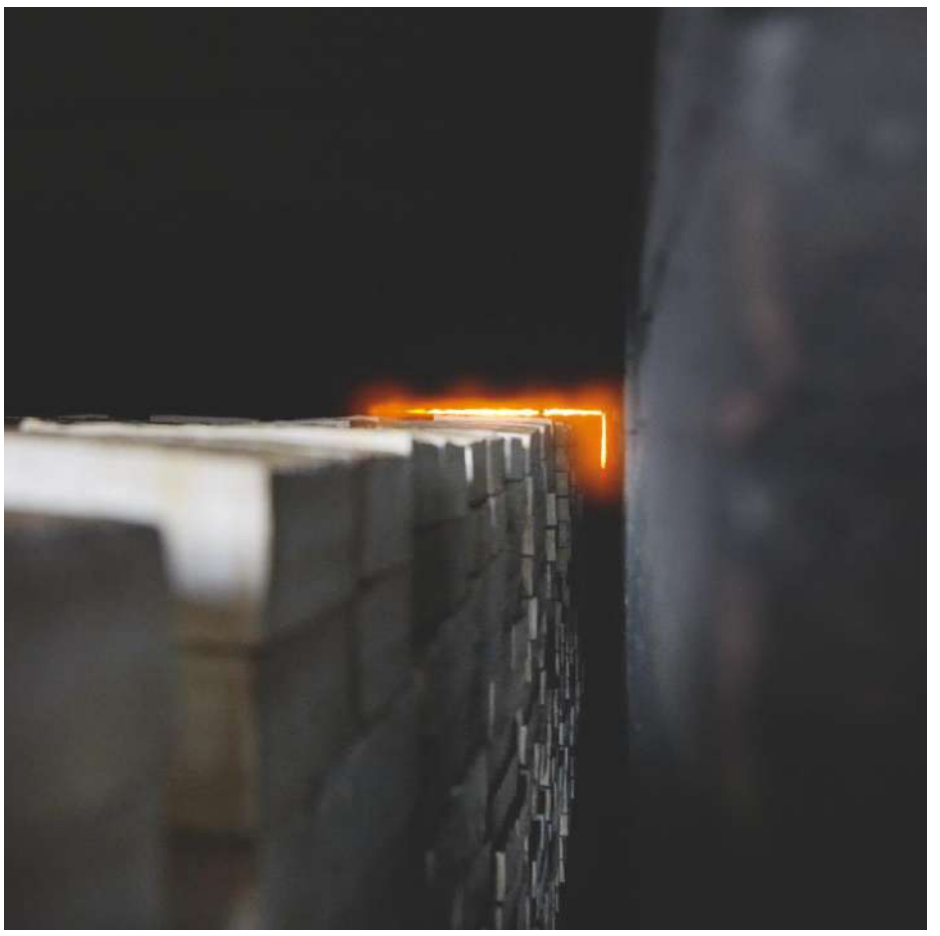
Hos Petersen Tegl har man selv konstrueret de store maskiner, som eftergør den måde, hvorpå man håndlaver sten. Dermed opnås den uensartede stentype.

Efter at stenene er formet, tørres de i tre døgn, hvorved hver sten mister væske svarende til en flaske vin. Hullet i midten af stenen sikrer, at stenen tørres også inde i midten.

MURSTEN HÅNDLAVET PÅ MASKINE

Som det eneste teglværk i Danmark brænder Petersen Tegl sine mursten med kul, som giver det berømte, varierede farvespil. Stenene brændes ved 1060°. Ovnen er 80 meter lang.

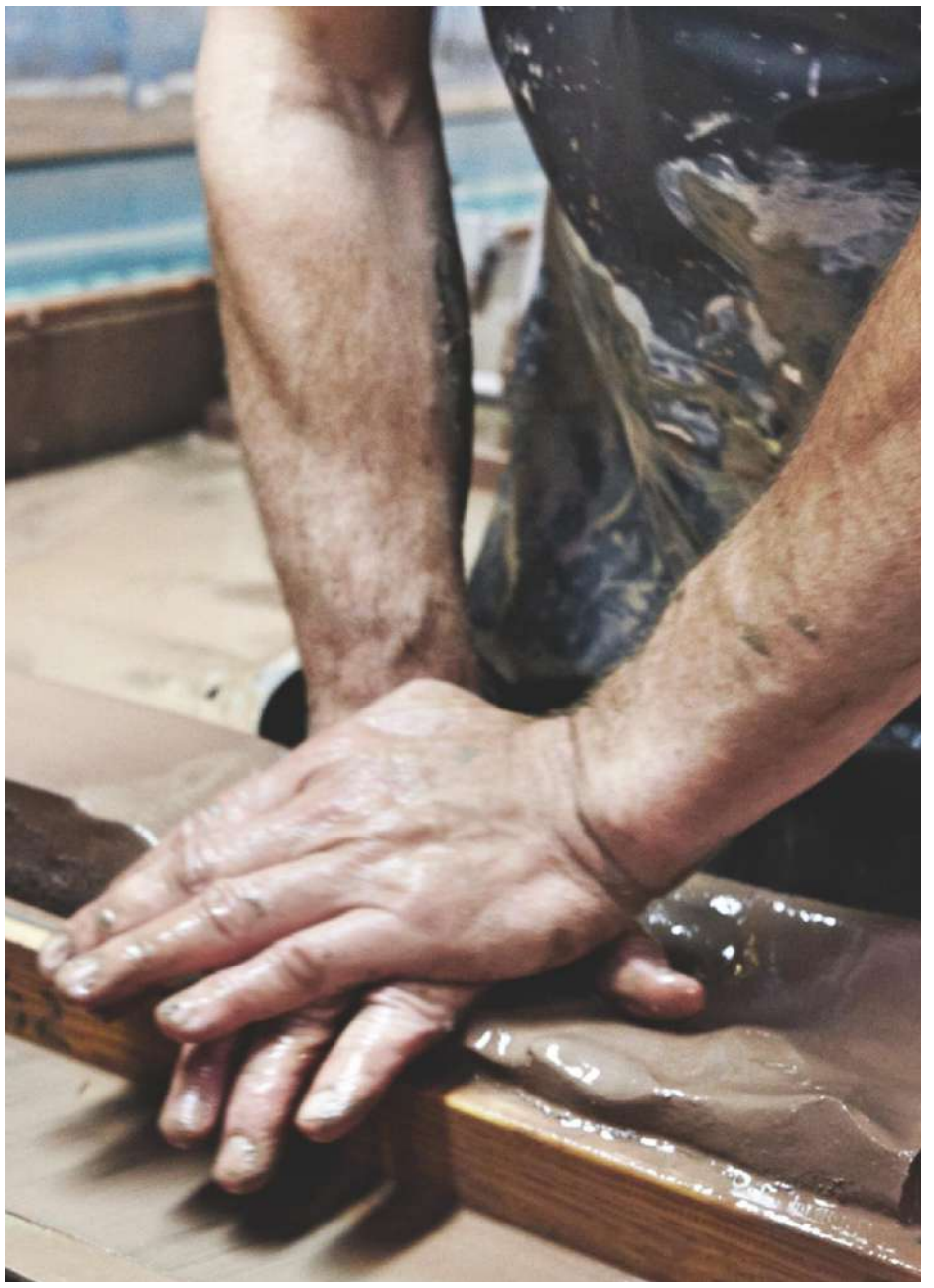
Murstenene er tre døgn undervejs i ovnen. Som følge af brændingsteknikken kan der i stenene forekomme måltolerancer, revner og deformeringer, som er uden betydning for stenenes holdbarhed.

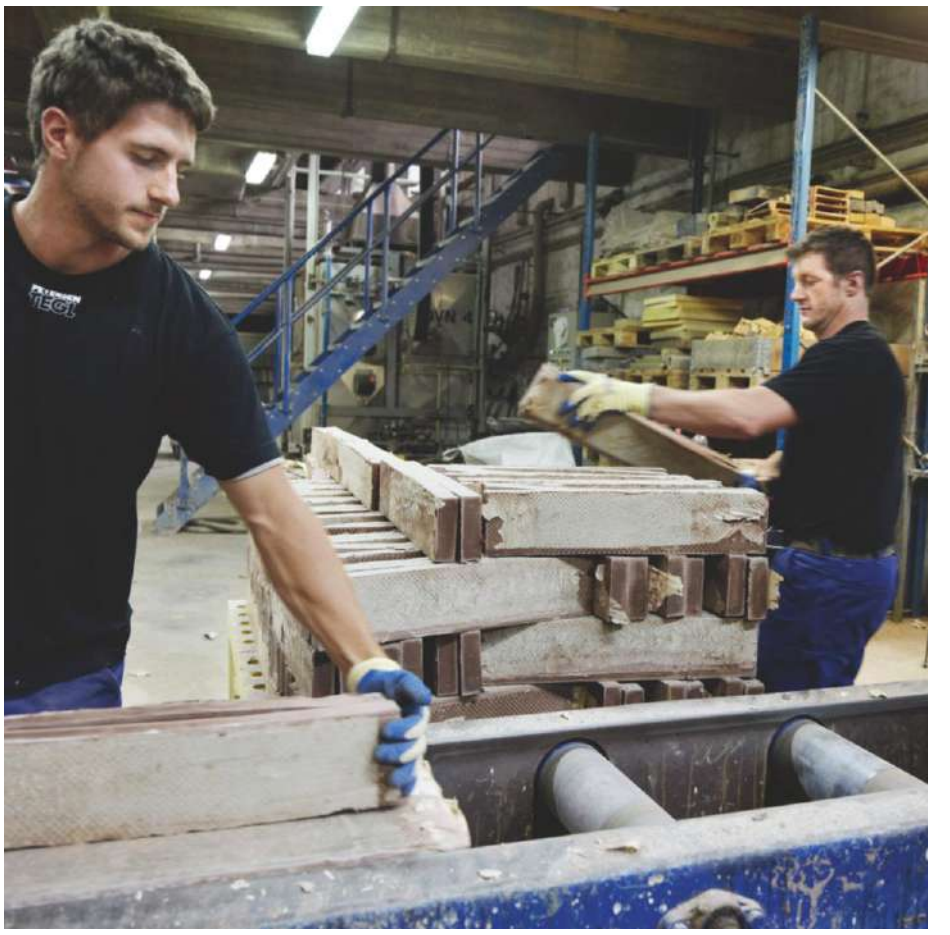
Et team på seks-syv mand inspicerer og blander stenene inden afgang fra teglværket – alle paller ankommer derfor opmuringsklare til byggepladsen.

Sortimentet af kulbrændte mursten indeholder 31 sten i en righoldig farvepalet. Herudover fremstiller teglværket sten i specialfarver præcis som kunden ønsker dem.

Efter bearbejdning af leret håndlaves Kolumba™ i træforme, hvorefter stenene tørres og brændes. Ved at benytte varierende temperaturer i brændingen, opstår stenenes forskelligartede stoflighed og smukke nuancer. Kolumba™ har standardformatet 528x108x37 mm, men leveres også i individuelle mål. Kolumba™ leveres i 28 varianter, men teglværket er parat til at efterkomme ønsker om særlige farver og overflader på stenen.

Kolumba™ inspiceres grundigt, inden stenene pakkes og sendes. Kolumba™ blev udviklet i 2002 i et samarbejde mellem Petersen Tegl og den schweiziske arkitekt Peter Zumthor til Kolumba Museet i Köln. I dag anvendes Kolumba™ til byggerier over hele verden.

FORMET I HÅNDEN

Christian A. Petersen starter alle morgener med en runde, hvor han inspicerer samtlige processer på teglværket og når at tale med næsten alle de 80 medarbejdere.

Afdelingen for formsten blev grundlagt, da teglværket til brug for renoveringen af Tivolis hovedindgang leverede nye ornamentsten i terrakotta.

Afdelingen for formsten – i daglig tale "Tivoli" – har leveret specialsten til en lang række projekter, blandt andet til et gæstehus i Tokyo skabt i samarbejde med Tadao Ando og Olafur Eliasson, Main Plaza tegnet af Kohlhoff Timmermann Architekten, Bispebjerg Bakke, formgivet af Bjørn Nørgård og til restaureringen af Arne Jacobsens benzinstation nord for København. Blandt de seneste projekter er Cottage Place i London, tegnet af David Chipperfield Architects, Haverford College i Pennsylvania, tegnet af Tod Williams og Billie Tsien Architects og Statsbibliotektet, Göteborg, tegnet af Erseus arkitekter.

Fotos: Anders Sune Berg

SCALA WOHNEN

SCALA Wohnen i Burstoh 12, Hamburg, er specialiseret i internationalt design inden for boligindretning – med fokus på unikadesign i håndværksmæssig høj kvalitet.

En væg af hårdtbrændte Kolumba™ med et mørkt farvespil indgår som en del af indretningen og danner baggrund for møbelhusets belysningssortiment.

SYRE & TEGL

Stenen i midten ligner en ny farvevariant, men det er en Kolumba™ K91, der er blevet misfarvet af syre. Den nederste sten er K91, som den ser ud, når den forlader teglværket. Øverst ses samme sten efter et døgns ophold i syrebad. Syre anvendes ofte til at fjerne overskydende mørtel fra murværk – og metoden frarådes på det kraftigste.

INTERNATIONALT KUNSTNERTRÆF

Petersen Tegl stillede i august måned teglværket til rådighed for en række kunstnere, som i 14 dage udfordrede ler og tegl på vidt forskellig vis. Kunstnerne var Ulla Viotti fra Sverige, Robert Harrison fra USA, Jaques Kaufmann fra Frankrig, Gwen Heeney fra England og Fritz Vehring fra Tyskland.

Kunstnertræffet hos Petersen Tegl var en del af *WABA International Brick Sculpture Symposium 2011*, som blev afholdt af WABA – World Association of Brick Artists. WABA opfordrede sidste år teglværksejer Christian A. Petersen til at være vært for symposiet, og svaret var omgående ja. Arrangementet var et led i Sønderborgs kandidatur til at blive europæisk kulturhovedstad 2017, hvor temaet bliver *Kultur over grænser*. Symposiet hos Petersen Tegl var et konkret bud på at vise, hvordan vi kan samarbejde på tværs af landegrænser.

Kunstnerne tilbragte 14 produktive dage på teglværket, hvor de fik stor hjælp af teglværkets medarbejdere, der er i god træning mht. servicering af kunstnere. Fra venstre mod højre: Qween Heeney, Fritz Vehring, Ulla Viotti og Robert Harrison.
Fotos: Anders Sune Berg

PETERSEN

UDGIVER
PETERSEN TEGL A/S
NYBØLNORVEJ 14
DK-6310 BROAGER
T: +45 7444 1236
E: INFO@PETERSEN-TEGL.DK
WWW.PETERSEN-TEGL.DK

ANSVARSHAVENDE REDAKTØR
ANNETTE PETERSEN
ARKITEKT MAA
E: ANNETTE@ZINCK.INFO

REDAKTØR
IDA PRÆSTEGAARD
ARKITEKT
E: IPR@PETERSEN-TEGL.DK

LAYOUT
ZANGENBERG DESIGN

TRYK
ZEUNER GRAFISK

REPRO
EHRHORN OG HUMMERSTON

OPLAG
89.000

HVOR INTET ANDET ER ANFØRT ER ARTIKLER OG TEKSTER SKREVET AF IDA PRÆSTEGAARD ARKITEKT/ REDAKTØR

KONSULENTER PETERSEN TEGL

DANMARK
DANMARK ØST
CHRISTIAN TEITUR HARRIS
T: +45 2463 9235
E: CTH@PETERSEN-TEGL.DK

DANMARK VEST OG FYN
TORBEN SCHMIDT
T: +45 2028 4355
E: TSC@PETERSEN-TEGL.DK

TYSKLAND
TYSKLAND VEST
REINHARD BAASCH
T: +49 170 4818 870

STEPHAN BAASCH
T: +49 170 2705 530
E: STEPHANBAASCH@GMX.DE

TYSKLAND ØST
HARTMUT REIMANN
T: +49 170 5565 792
E: HARTMUTREIMANN@HOTMAIL.DE

TYSKLAND SYD/NRW
SCHWEIZ, TYSKTALENDE DEL ØSTRIG
BACKSTEIN-KONTOR GMBH
T: + 49 221 546 33 99
E: INFO@BACKSTEIN-KONTOR.DE

HOLLAND
LUCASSEN STEENINDUSTRIE
T: +31 (0) 26 3121236
E: BJORN@LUCASSEN-SI.NL
E: LINEKE@LUCASSEN-SI.NL

BELGIEN
LUCASSEN STEENINDUSTRIE
T: +31 (0) 26 3121236
E: BJORN@LUCASSEN-SI.NL

POLEN
CENTRUM KLINKIERU SCHÜTZ
T: +48 58 56 37 201
E: BIURO@CENTRUM-KLINKIERU.PL

NORGE
MURDIREKTE AS
SIMEN BØE
T: +47 2339 2010
E: SIMEN@MURDIREKTE.NO

SVERIGE
KAKEL & TEGEL AB
T: +46 40 611 1146
E: INFO@KAKEL-TEGEL.COM

EKSPORT

EKSPORT - ØVRIGE LANDE
STIG H. SØRENSEN
T: +45 4014 1236
E: SHS@PETERSEN-TEGL.DK

KONSULENTER - ØVRIGE

TEGLBJÆLKER OG OVERLIGGERE
STEEN SPANG HANSEN
T: +45 2142 7962
E: SSH@PETERSEN-TEGL.DK

PETERSEN KLINKER
DANMARK ØST
ANNEMARIE HARRIS
T: +45 2463 9162
E: AHA@PETERSEN-KLINKER.DK

DANMARK VEST
TINA KJÆR LOICHTL
T: +45 3063 4912
E: TKL@PETERSEN-KLINKER.DK